

2. ADVENTNA NEDELJA (B)

Mr 1,1-8; Iz 40,1-5.9-11; Ps 84; 2 Pet 3,8-14

Pripravil dr. Marjan Turnšek, predsednik SKU

V zraku je nov začetek. Začetek novega cerkvenega leta, začetek adventnega časa, kmalu bo začetek novega leta. In še današnji evangelij se začneja z »začetek evangelija«. Današnja Božja beseda sploh osvetljuje vprašanja o novem začetku, ki so tudi v zraku.

A se vam ne zdi, da živimo v situaciji zaustavljenosti? Marsikaj ne moremo in ne smemo, če hočemo sebi in drugim dobro. Mnoge dejavnosti so blokirane tudi mnogi odnosi, različna srečanja ... Nekaterim, ki so že prej obstali, živeli zaprti doma, ki so jim odnosi težki ..., to kar odgovarja ter potrjuje. Večina pa nas le čuti pomanjkanje možnosti za srečanja, ne tistih zaradi banalnih zabav, ampak tistih, ki nam pomagajo razvijati se: kdo počasi ne pogreša potovanj, tudi kakšnega prepira, objema ... vse to in še kaj je že od nekdaj pomembno, da se lahko razvijamo in oblikujemo. Vse že tako dolgo traja, da se že lahko sprašujemo, kakšen svet bomo našli, ko se bo vse vrnilo v normalno stanje.

In prav o tem govori Božja beseda. Spodbudno govori o novem začetku, o možnosti ponovnega začetka v vsakem trenutku življenja, in da se nam ni treba bati tega, kar bomo odkrili, ko se življenje spet normalizira. Tako beremo o ljudstvu, ki ga Izaija tolaži, ko se po dolgih letih vrača iz pregnanstva v Babiloniji s strahom in negotovostjo, kaj bodo našli doma: morda porušene domove in razdejanje. Nekje v zasedi se skriva malodušnost.

To je stanje, ko bi se kdo najraje ustavil in se zjokal. Izaijeve besede ponujajo dvoje: opogumljajo, da je v vsakem trenutku mogoče začeti znova, in ozaveščajo, da Bog nikoli ne zapusti svojega ljudstva. Če le pripravimo pot, nas bo Bog dohitel. Lahko pa mu preprečimo, da se nam pridruži na poti, če gradimo prepreke iz nezaupanja, malodušja, ironije, predsodkov in samozadostnosti ... Zato razumem preroka, da vabi, da uporabimo ta čas čakanja, ki ni le advent, ampak predvsem čas epidemije, za pripravo na nov začetek po koncu pandemije: priložnost imamo izravnati *pustinjo*, ki preprečuje, da bi videli dlje, *nasuti doline* razočaranja in malodušja, če smo v njih ujeti, *znižati hribe in griče* napuha, ki nam zakrivajo druge in njih potrebe, *urediti vijugasta področja* naših odnosov, da bi začeli srečevati druge, ne da bi

jih ranili, *posuti spolzke terene* v naših mislih in besedah, ki nam kalijo notranji mir. Zanimiva priprava, kajne? Pregledamo lahko tudi, na kaj smo najbolj pozorni in v kaj investiramo največ svojih moči. Zelo primeren čas torej, da se pripravimo na kakšen nov začetek, zlasti v medsebojnih odnosih.

Ne le Izaija tudi Marko nam spregovori o isti temi. Ko smo vzeli v roke Markov evangelij, je prva njegova beseda: začetek. Še enkrat smo opogumljeni, da je nov začetek vedno mogoč. Tudi ko smo še trdno v pandemiji. Beseda »začetek« ima v grščini v sebi tudi pomen »motiva«, »principa«, »razloga«, ki stoji na začetku nekega gibanja, dogajanja. Marko piše, da je »začetek« vesela novica, evangelij Jezusa Kristusa. Jezus sam, njegova resnična navzočnost med nami, je motiv, zaradi katerega lahko vedno pričnemo znova. Izraz »evangelij« pomeni »vesela vest« in so ga v antiki uporabljali za »vest o kraljevi zmagi« nad sovražniki, ki so jo sli ponesli širom kraljestva. Pisec kronološko prvega evangelija namerno uporabi to besedo: seveda, pri njem je zmagoviti Kralj Jezus Kristus in premagani sovražnik sta greh in smrt!

Prej ali slej bo prišel čas novega začetka tudi po pandemiji. Vsak začetek vključuje pogum, pustiti preteklost za seboj, in povabilo, da gledamo naprej. Verjetno tudi zaradi tega zaznamuje začetek Markovega gesta z globokim pomenom: krst, torej potopitev v smrt, da pustimo tam starega človeka in se dvignemo iz vode z obleko novega človeka. Takšna je dinamika vsakega začetka nove poti: neko preteklost je treba pustiti za seboj in pričeti graditi prihodnost. Ker je prihodnost polna negotovosti in tveganj, bi kdo rajši ostal ujet v trenutno poznano trpljenje, kot da bi stopili na novo pot, ki ji še ne poznamo konca. A zaupajmo Božji besedi, ki vabi v tveganje, saj se sami morda nikoli ne bi upali povsem vreči v življenje, ki je še pred nami.

Vzemite si v družini čas in se pogovarjajte o teh izzivih.